MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY NIEBORÓW

Fragment obszaru wsi Bełchów i Dzierzgów

POWIAT ŁOWICKI

WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE PODSTAWOWE

Organ sporządzający plan.

Wójt Gminy Nieborów

Projektant planu:

mgr inż. Andrzej Bargieła
projektant zagospodarowania przestrzennego
(art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r.
o planowaniu i zagospodarowaniu
przestrzennym)

Nieborów, kwiecień 2013r.

Spis treści

Lp.	Rozdział	Strona
I	**Informacja o opracowaniu.**	2
1.	Przedmiot opracowania	2
2.	Położenie obszarów planu.	2
3.	Podstawa opracowania i źródła informacji.	2
4.	Zakres i szczegółowość problematyki opracowania.	3
II	**Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska.**	5
1.	Poszczególne elementy przyrodnicze i ich wzajemne powiązania oraz procesy zachodzące w środowisku.	5
1.1.	Warunki klimatyczne, meteorologiczne i aerosanitarne.	5
1.2.	Warunki geomorfologiczne, morfologiczne i hipsometryczne.	8
1.3.	Warunki glebowe i bonitacja gruntów rolnych w obszarze z mapami ewidencyjnymi.	9
1.4.	Warunki hydrograficzne i hydrologiczne.	9
1.5.	Zarys budowy geologicznej.	10
1.6.	Warunki hydrogeologiczne.	11
1.7.	Warunki budowlane.	12
1.8.	Świat roślinny i zwierzęcy w obszarze.	12
1.9.	Obszary zabudowane:	13
1.9.1.	Zagospodarowanie terenów.	13
1.9.2.	Jakość życia i zdrowie ludzi.	14
2.	Dotychczasowe zmiany w środowisku.	14
3.	Struktura przyrodnicza obszarów w tym struktura różnorodności biologicznej.	14
4.	Powiązania przyrodnicze obszarów z jego szerszym otoczeniem	15
5.	Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna.	15
6.	Walory krajobrazowe i ich ochrona prawna.	16
6.1.	Charakterystyka krajobrazu obszarów.	16
6.2.	Inwentaryzacja fotograficzna krajobrazu i zagospodarowania terenu.	17
7.	Jakość środowiska oraz zagrożenia środowiska z identyfikacją źródeł zagrożeń.	62
III	**Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska.**	62
1.	Ocena odporności środowiska na degradację oraz zdolności do regeneracji.	62
2.	Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych.	63
2.1.	Zasoby różnorodności biologicznej.	63
2.2.	Pozostałe zasoby przyrodnicze.	63
3.	Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania.	63
4.	Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi.	63
5.	Ocena charakteru i intensywności zmian zachodzących w środowisku.	64
6.	Ocena stanu środowiska oraz jego zagrożeń i możliwości ich ograniczenia.	64
IV.	**Wstępna prognoza dalszych zmian zachodzących w środowisku, które może powodować dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie.**	64
V.	**Przyrodnicze predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej.**	64
1.	Obszary, które winny pełnić funkcje przyrodnicze.	64
2.	Pozostałe predyspozycje obszarów.	65
VI.	**Ocena przydatności środowiska.**	65
VII.	**Uwarunkowania ekofizjograficzne.**	66
	Syntetyczna mapa kompleksowej oceny i waloryzacji - struktura przestrzenna środowiska	W załączeniu

I. Informacja o opracowaniu.

1. Przedmiot opracowania.

Tytuł projektowanego dokumentu, do którego sporządza się opracowanie ekofizjograficzne podstawowe: - Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Nieborów, fragment obszaru wsi Bełchów i Dzierzgów.

2. Położenie obszaru planu.

Opracowanie obejmuje obszar w skład którego wchodzą fragmenty wsi Dzierzgów i Bełchów, ograniczony od strony:
- północnej, północną linią rozgraniczającą autostrady A2,
- północno-wschodniej, granicami z wsią Michałówek, Chyleniec i Borowiny,
- południowo-wschodniej, granicą wsi Sierakowice,
- południowo-zachodniej, zewnętrzną linią rozgraniczającą drogi krajowej Nr 70 i powiatowej Nr 2704E.

Położenie obszaru na tle otaczających terenów gminy określa kopia rysunku studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nieborów załączone do rozdziału.

3. Podstawa opracowania i źródła informacji.

Podstawa opracowania:
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 3 października 2008r o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. Nr 155 poz. 1298),
- Uchwała Nr XXIII/115/12 z dnia 1 marca 2012r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Nieborów, fragment obszaru wsi Bełchów i Dzierzgów.

Podstawowe źródła informacji:
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nieborów,
- treść ustaleń planów miejscowych dotychczas obowiązujących,
- opracowanie ekofizjograficzne podstawowe do obowiązującego planu miejscowego,
- operat ewidencji gruntów i budynków,
- treść map ewidencyjnych w skali 1:5000,
- treść map zasadniczych w skali 1:1000,
- treść map tematycznych fizjografii ogólnej b. woj. Skierniewickiego w skali 1:25000,
- uproszczone plany urządzeń lasów wsi Bełchów i Dzierzgów 2007r. – 2016r (LASOTAKS – Rudniki n. Sanem)
- "Plan operacyjny bezpośredniej ochrony przed powodzią powiatu łowickiego", MELWODPROJEKT Warszawa - 2001r.
- “Pomniki przyrody według gmin dawnego województwa skierniewickiego wchodzące w skład obecnego województwa łódzkiego” Terenowy Zespół Gospodarki Przestrzennej Skierniewice, 1999r.

Literatura przedmiotu wykorzystana przy opracowaniu:
- "Problemy Ocen Środowiskowych" - kwartalnik, roczniki 2001 do 2007 - BP-D EKO-KONSULT Gdańsk,

- "Systemy planowania przestrzennego harmonizującego przyrodę i gospodarkę" - Tadeusz J. Chmielewski 2001r.
- "Ochrona krajobrazu" - Barbara Żarska 2002r.
- "Przyrodnicze podstawy kształtowania krajobrazu. Słownik pojęć. - Przemysław Wolski 2002r.
- "Ocena i wycena zasobów przyrodniczych" - Jan Szyszko, Jan Rylke, Piotr Jeżowski 2002r.
- "Zakres informacji przyrodniczych na potrzeby Ocen Oddziaływania na Środowisko" - Witold Lenart 2002r.
- "Strategiczne oceny oddziaływania na środowisko do planów zagospodarowania przestrzennego" R.Kowalczyk, B. Szulczewska.
- "Geograficzne badania środowiska przyrodniczego" - A. Richling PWN 2007r.
- "Znaczenie badań krajobrazowych dla zrównoważonego rozwoju" Uniwersytet Warszawski, 2007r.

4. Zakres i szczegółowość problematyki opracowania.

Podstawą określenia stopnia szczegółowości opracowania są przyjęte w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nieborów” kierunki rozwoju przestrzennego dla poszczególnych obszarów. jednocześnie przedmiot ustaleń planu jest dostosowany do wniosków inwestorów oraz wymogów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
Dla większości obszaru objętego planem przewiduje się przeznaczenie terenów pod zabudowę a jedynie w niewielkim stopniu pod inne funkcje użytkowe.
Dla poszczególnych części obszaru określono ustaleniami studium następujące kierunki rozwoju:

Fragment obszaru	Główne kierunki rozwoju
Istniejące tereny osiedlowe po wschodniej stronie drogi powiatowej Nr 2704E.	Obszary zabudowy o dominującej formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej oraz usługowej z dopuszczeniem zabudowy produkcyjnej, obsługi komunikacji samochodowej i zaplecza techniczne motoryzacji (strefa B1).
Istniejąca zabudowa zagrodowa po wschodniej stronie drogi powiatowej Nr 2704E.	Obszary zabudowy o dominującej formie zabudowy zagrodowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, produkcyjnej, obsługi komunikacji samochodowej i zaplecza techniczne motoryzacji (strefa B2).
Istniejąca zabudowa zagrodowa na styku z pasem drogowym A2.	Obszary zabudowy zagrodowej (strefa B3).
Kompleks gruntów rolnych wsi Dzierzgów przy węźle autostradowym oraz wsi Bełchów przy drodze krajowej Nr 70.	Obszary o dominującej formie zabudowy techniczno-produkcyjnej, usługowej, obsługi komunikacji samochodowej i zaplecza techniczne motoryzacji (strefa BP).
Obszary rolne i leśne w pasie otuliny Bolimowskiego Parku Krajobrazowego.	Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej z dopuszczeniem zalesień oraz zabudowy związanej z użytkowaniem rolniczym gruntów (strefa R3).
Obszary rolne i leśne w pasie otuliny Bolimowskiego Parku Krajobrazowego.	Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej z dopuszczeniem zalesień wyłączone spod zabudowy za wyjątkiem istniejących siedlisk rolniczych (strefa R4).
Obszary leśne w pasie otuliny Bolimowskiego Parku Krajobrazowego.	Obszary leśne (strefa ZL).

Stopień szczegółowości charakterystyki komponentów środowiska terenów promowanych do zabudowy będzie obejmować informacje dotyczące:
- jakości gleb,
- struktury użytków rolnych,
- warunków gruntowo-wodnych,
- sieci hydrograficznej,
- warunków hipsometrycznych,
- warunków klimatycznych, meteorologicznych i aerosanitarnych,
- warunków geomorfologicznych i morfologicznych,
- warunków hydrologicznych,
- świata roślinnego i zwierzęcego,
- terenów zabudowanych,
- wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną.

Rozmieszczenie przestrzenne kierunków rozwoju w obszarach planu i ich otoczeniu określa załączona kopia fragmentu rysunku studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nieborów.

II. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska.
1. Poszczególne elementy przyrodnicze i ich wzajemne powiązania oraz procesy zachodzące w środowisku.
1.1. Warunki klimatyczne, meteorologiczne i aerosanitarne.

Otoczenie obszaru planu.
Obszar gminy położony jest we wschodniej części XVII regionu klimatycznego Środkowopolskiego - zgodnie z regionalizacją klimatyczną Polski Alojzego Wosia (Atlas Rzeczypospolitej, 1993r.). Klimat województwa łódzkiego wykazuje niewielkie zróżnicowanie przestrzenne wartości poszczególnych elementów meteorologicznych. Dużym zróżnicowaniem cechują się jedynie dane dotyczące opadów atmosferycznych.
Osobliwością obszaru jest duża zmienność układów ciśnienia. Można przyjąć, że w ciągu roku pogodę kształtują: przez około 45% dni masy powietrza polarnomorskiego, 38% dni masy powietrza polarnokontynentalnego, 10% dni masy powietrza arktycznego (najczęściej wiosną). Powietrze zwrotnikowe występuje bardzo rzadko i przynosi niezwykłe w danej porze roku okresy ciepła (najczęściej jesienią). W skali całego roku przeważają wiatry zachodnie (ok 20%), południowo – zachodnie (ok 15%) i południowo – wschodnie (ok. 10%). Istotną cechą warunków anemometrycznych jest stosunkowo rzadkie występowanie wiatrów bardzo silnych. Największe prędkości wiatru odnotowuje się w miesiącach zimowych, średnia roczna prędkość wiatru wynosi około 4 m/s, liczba dni ciszy w roku około 10%.
Cechą klimatu jest możliwość występowania ostrych fal mrozu w marcu, kwietniu a nawet maju, co powoduje duże straty w rolnictwie i sadownictwie. Średnia roczna temperatura waha się od 7,6 do 8,0 ˚C, liczba dni upalnych 5-6/rok, liczba dni gorących 34-37/rok, liczba dni mroźnych około 40/rok, liczba dni bezmroźnych 231/rok. Gmina posiada wysoki w stosunku do krajowego (max 24,8˚C) wskaźnik termiczny 23˚C. Wskaźnik usłonecznienia względnego w roku waha się w granicach 35-37%. Roczna suma promieniowania słonecznego wynosi 86,3 kcal/cm^2. Ilość dni pogodnych (zachmurzenie mniejsze lub równe 2 w 10 – stopniowej skali) 75-80 w ciągu roku. Miesiące najbardziej usłonecznione to czerwiec i lipiec, najmniej listopad i grudzień.

Średnia roczna suma opadów waha się w granicach 500–550 mm. Największy opad przypada na miesiące letnie. Obszar cechuje się wysoką wartością rocznej sumy parowania terenowego (500-520 mm) w stosunku do rocznej sumy opadów. W ciągu roku w województwie jest przeciętnie 156 dni z opadem (w gminie 135,7) ale tylko w ciągu 100 dni dobowa suma opadu jest wyższa od 1 mm (1l/m^2). Dni z dobowym opadem większym niż 10mm jest około 12, zazwyczaj w lecie. Śnieg pada przeciętnie w ciągu 40-45 dni w roku. Jest średnio 20 dni z burzą, grad pada 2-3 razy.

Zróżnicowanie warunków klimatycznych na terenie gminy jest niewielkie. Zmiany mikroklimatu mogą wystąpić w dolinach rzecznych (Bzury, Skierniewki) i w bliskim sąsiedztwie zbiorników wodnych. Są to tereny o niekorzystnych warunkach termiczno-wilgotnościowych (nadmierne uwilgocenie), narażone na powstawanie zastoisk chłodnego powietrza. Cechują je niskie temperatury minimalne, są podatne na zaleganie mgieł i oparów oraz intensywne przymrozki radiacyjne. W pobliżu dużych kompleksów leśnych odnotowuje się: mniejszą dobową amplitudę temperatury, mniejsze prędkości wiatru, podwyższoną wilgotność.
W terenach zwartej zabudowy (np.: Nieborów, Mysłaków), o zwiększonej w stosunku do otoczenia emisji ciepła może zostać zakłócona pionowa struktura termiczna przyziemnych warstw powietrza. Wtórne skutki istnienia „wyspy ciepła” widoczne są przede wszystkim w postaci wzrostu zachmurzenia konwekcyjnego, lokalnego wzrostu opadów i temperatury, osłabienia prędkości wiatrów, spadku natężenia promieniowania słonecznego, skrócenia czasu zalegania pokrywy śnieżnej, obniżenia wilgotności względnej powietrza, pogorszenia warunków przewietrzania.
W obszarze planu nie występują szczególnie uciążliwe emitory zanieczyszczeń atmosferycznych. Gorsze warunki aerosanitarne występują w pobliżu głównych ciągów komunikacyjnych (droga krajowa NR 2 i Nr 70 w zakresie emisji pyłu zawieszonego,

benzo(a) pirenu, ołowiu, dwutlenku azotu i tlenku węgla oraz linie kolejowe: Łowicz-Skierniewice i Łowicz-Sochaczew w zakresie wzrostu emisji hałasu).
Ocena warunków klimatycznych:
- korzystne warunki solarne (suma promieniowania słonecznego 86,3 kcal/cm^2),
- sprzyjające warunki termiczne (wysoki wskaźnik termiczny), długi okres wegetacyjny 214 dni w roku przy długim lecie oraz krótkiej lub średniej zimie,
- korzystne warunki biometeorologiczne (wskaźnik biometeorologiczny od 1,8 do 1,9),
- niedostateczna ilość opadów atmosferycznych w stosunku do wysokiej wartości rocznej sumy parowania terenowego w połączeniu z okresami bezopadowymi mogą powodować suszę atmosferyczną, glebową lub hydrologiczną.

Ogólnie warunki klimatyczne na terenie gminy uznaje się za korzystne pod względem potrzeb gospodarczych.

Stan czystości powietrza.

Na terenie gminy nie występują. szczególnie uciążliwe obiekty przemysłowe, które emitowałyby zanieczyszczenia do powietrza w wielkościach znaczących. Źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza w terenach przydrogowych jest transport samochodowy. Do podstawowych substancji zanieczyszczających należą tutaj: tlenki azotu, siarki i węgla, związki ołowiu. W gminie Nieborów z największą tego typu emisją mamy do czynienia w terenach wzdłuż autostrady A2, drogi krajowej nr 92 i 70. Z uwagi na formę przestrzenną istniejącej zabudowy osadniczej i jej niską intensywność na całym obszarze gminy - warunki aerosanitarne nie ulegają znaczącemu pogorszeniu w sezonie grzewczym w terenach tej zabudowy. Emisja zanieczyszczeń z indywidualnych palenisk domowych może być jednak dokuczliwa w okresach i w miejscach występowania zjawiska inwersji termicznych.

Nieznany jest wpływ źródeł emisji zanieczyszczeń zlokalizowanych w Łowiczu na stan czystości powietrza na obszarach gminy. Nie ma systemu monitorowania tego zjawiska. Według danych zawartych w raportach o stanie środowiska województwa łódzkiego, miasto Łowicz należy do grupy miast województwa o stosunkowo wysokich stężeniach zanieczyszczeń gazowych i pyłu zawieszonego, choć nie przekraczają one dopuszczalnych wartości.
Opierając się na danych zawartych w pięcioletniej ocenie jakości powietrza w województwie Łódzkim w latach 2002-2006 należy przyjąć następujące wnioski w zakresie czystości powietrza:
- emisja globalna podstawowych zanieczyszczeń zmalała o 17,3 % z wartości 258692,7 [Mg] w 2002 r. do 213862,1 [Mg] w roku 2006,
- zmianie uległ udział strumieni poszczególnych zanieczyszczeń,
- obserwuje się spadek emisji dwutlenku siarki i tlenku węgla (ich procentowy udziału w globalnym strumieniu zanieczyszczeń zmalał o 7,4 % dla SO2 i 1,77 % dla CO),
- emisja dwutlenku azotu ma w ostatnim pięcioleciu tendencję wzrostową (strumień zanieczyszczeń NO_2 do atmosfery w województwie łódzkim wzrósł o 10398,26 tony rocznie, co wraz ze spadkiem emisji SO2 i CO dało wzrost udziału dwutlenku azotu w strumieniu globalnym zanieczyszczeń o 8,27 %),
- emisja pyłu nie ma określonej tendencji, emisja średnia pyłu w ostatnim pięcioleciu wyniosła 8922 ton/rok.

Gmina Nieborów, jak i cały powiat łowicki, należy do następujących stref oceny jakości powietrza:
- dla SO_2, NO_2, CO, benzenu oraz pyłu PM10, w tym: Pb, As, Cd, Ni, benzo(a)pirenu, wg kryteriów dla ochrony zdrowia : strefa skierniewicko-łowicka,
- dla ozonu, wg kryteriów dla ochrony zdrowia : strefa łódzka,
- dla SO_2, NOx, wg kryteriów dla ochrony roślin : strefa łódzka,
- dla ozonu, wg kryteriów dla ochrony roślin : strefa łódzka.

Wyniki klasyfikacji strefy skierniewicko-łowickiej dla poszczególnych zanieczyszczeń powietrza (SO_2, NO_2, benzen, PM10, Pb, As, Ni, Cd, B(a)P, O_3) pod kątem ochrony zdrowia (1 godzinna, 24 godzinna i wynikowa) wskazują we wszystkich parametrach klasę A z wyjątkiem PM10 – klasę C.

Warunki w skali lokalnej modyfikowane są wpływem podłoża gruntowego w kontakcie z atmosferą. Czynniki takie jak: ukształtowanie powierzchni terenu, ekspozycja, rodzaj powierzchni i jej właściwości fizyczne, szata roślinna, powodują wzrost przestrzennego zróżnicowania elementów klimatu. Najcieplejsze są tereny otwarte o glebach zwartych i średnio – zwartych, umiarkowanie wilgotnych (falista, a głównie płaska wysoczyzna morenowa), gorsze warunki występują nad gruntami piaszczystymi, przesuszonymi, lub o zwartej szacie roślinnej (tereny występowania piasków fluwioglacjalnych). Na tych ostatnich, jak i w niewielkich, wilgotniejszych zagłębieniach w obrębie równiny występuje większa możliwość nocnego wychłodzenia i zagrożenia przymrozkami lokalnymi pochodzenia radiacyjnego i adwekcyjnego. Na omawianym terenie panują również korzystne warunki wilgotnościowe i dobre przewietrzanie. Pod względem termicznym najbardziej upośledzone są tereny dolin i obniżeń. Cechuje je wprawdzie przeciętne usłonecznienie, ale występuje zwiększona wilgotność powietrza, większa częstość mgieł i przymrozków przygruntowych radiacyjnych i z lokalnej adwekcji. Doliny kanalizują spływy wychłodzonego powietrza z terenów wyżej położonych. Podmokłe odcinki dolin rzecznych (porośniętych roślinnością łąkową, dobrze przewietrzanych w ciągu dnia) stanowią tereny, gdzie intensywność i częstość występowania inwersji i mgieł jest największa. Wilgotne łąki stanowią dużą sumaryczną powierzchnię parującą. Straty ciepła na parowanie w dzień, zanik turbulencji w nocy prowadzą do znacznych spadków temperatury minimalnej w okresie wegetacyjnym. Obszary dolin cechuje wcześniejsze pojawienie się przymrozków jesiennych i dłuższe ich trwanie wiosną w porównaniu do terenów wyniesionych.

Klimat akustyczny.

Najbardziej uciążliwym źródłem hałasu na obszarze gminy Nieborów jest komunikacja drogowa. Duże natężenie ruchu pojazdów występuje przede wszystkim na Autostradzie A2 i drogach krajowych. Hałas drogowy jest zjawiskiem o tendencjach wzrostowych, uzależnionym od takich czynników jak: wskaźnik presji motoryzacji, gęstość sieci dróg i odległość terenów stale zamieszkiwanych od dróg o dużym natężeniu. Środki transportu są ruchomymi źródłami hałasu decydującymi o parametrach klimatu akustycznego przede wszystkim na terenach zurbanizowanych. Z uwagi na wzrastającą liczbę pojazdów i zwiększające się natężenie ich ruchu można przyjąć, że na terenie gminy utrzymywać się będzie tendencja wzrostowa natężenia hałasu związanego z ruchem kołowym. Należy jednak podkreślić, że wzrost natężenia hałasu nie jest wprost proporcjonalny do wzrostu natężenia ruchu samochodowego i rośnie wolniej. Wynika to głównie z poprawy jakości użytkowanych samochodów. Hałas przemysłowy nie stwarza problemów mieszkańcom gminy. Przy określaniu zasięgu przekroczeń dopuszczalnych norm dla zabudowy mieszkaniowej [LAeq D = 45 dB] posłużono się metodą uproszczoną zawarta w opracowaniu "Obliczeniowe metody określania poziomów hałasu zewnętrznego" - IKŚ J. Sadowski, Z. Engel).

Nr drogi	Wskaźnik ruchu w pojazdach rzeczywistych na dobę 2005r.	Wskaźnik ruchu w pojazdach rzeczywistych na dobę prognoza przybliżona 2020r.	Zasięg strefy przekroczeń dopuszczalnych norm dla zabudowy mieszkaniowej [50 dB] od krawędzi jezdni w terenie płaskim bez przeszkód terenowych w m	Uwagi
92	12670	23100	200	2,1
70	4435	7600	100	2,1
SDR	982	1100	15	Wskaźnik wzrostu 1,14

SDR* – średni dobowy ruch na drogach powiatowych.

Ograniczenie emisji hałasu w stosunku do istniejącej zabudowy, poprzez ekranowanie, wymagane będzie na drodze krajowej Nr 70 lub budowę obejść w nowych trasach. Pas drogowy autostrady A2 na stykach z terenami zabudowy jest wyposażony w ekrany akustyczne.

Warunki szczególne występujące w poszczególnych fragmentach obszaru.

Zróżnicowanie warunków klimatycznych w obszarze jest niewielkie i nie odbiega od warunków występujących w otoczeniu. Zróżnicowanie mikroklimatyczne posiadają fragmenty wg poniższego zestawienia:

Określenie fragmentu	Warunki szczególne (mikroklimat)
Teren styczny do pasa drogowego autostrady A2 na odcinku chronionym ekranem akustycznym.	Poza funkcją ochrony akustycznej, ekran ogranicza przepływ powietrza z kierunku północnego.
Teren styczny do pasa drogowego autostrady A2 na odcinku nie chronionym ekranem akustycznym.	Teren niezabudowany. Przekroczenia parametrów emisji hałasu dopuszczalnych dla zabudowy mieszkaniowej w pasie terenu o szerokości minimum 200 m licząc od linii rozgraniczającej węzła.
Teren styczny do pasa drogowego drogi krajowej Nr 70.	Teren niezabudowany. Przekroczenia parametrów emisji hałasu dopuszczalnych dla zabudowy mieszkaniowej w pasie terenu o szerokości minimum 100 m licząc od linii rozgraniczającej drogi Nr 70.
Pas terenu styczny do granic Bolimowskiego Parku Krajobrazowego (z wsiami Borowiny, Michałówek i Chyleniec)	Teren niezabudowany w większości zalesiony. Użytki leśne obniżają rozpiętość średnich rocznych wartości temperatury powietrza oraz zwiększają wilgotność.

1.2. Warunki geomorfologiczne, morfologiczne i hipsometryczne.

Otoczenie obszaru planu.

W ujęciu fizyczno – geograficznym Kondrackiego (1998r) obszar gminy znajduje się na terenie prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego (31), makroregion Nizina Środkowomazowiecka (318.7), mezoregion Równina Łowicko – Błońska (318.72). Równina rozciąga się na przestrzeni 3100 km^2 na południe od Równiny Kutnowskiej w postaci płaskiego poziomu denudacyjnego z granicznymi wysokościami n.p.m. od 78m (w dolinie rz. Bzury) do 110m w okolicach Bełchowa. Cały teren opada łagodnie w kierunku północno – wschodnim. Z wyjątkiem dolin rzecznych spadki terenu nie przekraczają 5%, średnia wysokość obszaru gminy nad poziomem morza wynosi 90m. Rzeźba obszaru słabo urozmaicona pod względem hipsometrycznym. Teren poddany był działalności procesów denudacyjnych przez ponad 150 tys. lat. Różny charakter oddziaływania tych procesów wiąże się ze zmianami warunków klimatycznych. W warunkach klimatu zimnego (w czasie zlodowacenia Warty) występował zespół procesów i zjawisk peryglacjalnych. W warunkach klimatu umiarkowanego dominowały procesy erozji rzecznej (działalność akumulacyjna).

Na obszarze gminy wyróżnia się następujące jednostki geomorfologiczne:

- płaska i rozległa dolina rz. Bzury – o równoleżnikowym przebiegu usytuowana na dnie Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej (formowana w procesach aluwialnych w strefie peryglacjalnej faz leszczyńskiej i poznańskiej stadiału głównego zlodowacenia Wisły). Szerokość terasy zalewowej, akumulacyjnej jest zmienna (dochodzi do 1,3 km szerokości) wypełniona głównie utworami piaszczystymi z dużą ilością substancji organicznych (torfów, namułów). Północna granica doliny na charakter wyraźnej krawędzi. Terasy nadzalewowe są zróżnicowane, lewobrzeżny charakteryzuje się silną redukcją, prawobrzeżny (erozyjno – akumulacyjny) ma zmienną szerokość i łagodnie przechodzi w obszar równinnej wysoczyzny morenowej.
- równinna wysoczyzna morenowa – usytuowana w północnej części obszaru, rozciąga się w postaci pasa o przebiegu równoleżnikowym. Wytworzona z lodowcowych glin zwałowych o znacznej miąższości, często ponad 20m. Szerokość strefy wynosi około 3000-4000m w rejonie Nieborowa i Bąkowa. Obszar wysoczyzny charakteryzuje się płaskim, monotonnym krajobrazem. Jest mocno zawodniony, pocięty gęstą siecią cieków wodnych i rzeczek w większości bez nazwy, spływających z południa ku pradolinie Bzury. Cieki te nie maja

wykształconych dolin (z wyjątkiem rz. Skierniewki) ich koryta są wąskie w części uregulowane. Cieki te wraz ze swoimi strefami przydennymi stanowią jedyne istotniejsze elementy rzeźby w bardzo monotonnej morfologii obszaru.
Płaska równina aluwialna – ukształtowana u podnóża Wysoczyzny Skierniewickiej, w południowej części obszaru. Równina jest morfogenetycznym zapisem sedymentacji wodnolodowcowej w okresie zlodowacenia północnopolskiego. Charakteryzuje się monotonią w zakresie ukształtowania powierzchni. Zbudowana w przewadze z utworów piaszczystych o miąższości 0,5 do 12m, głębiej zalegają gliny zwałowe o miąższości 1,5 – 4,0m. W obszarze występują wyniesienia starszych gliniastych utworów świadczące o istnieniu obszarów bardzo podmokłych i zabagnionych (np. Polana Siwica).
- dolina rz. Skierniewki – o przebiegu południkowym i nachyleniu północnym. Szerokość terasy zalewowej jest niewielka. Fragmentami koryto rzeki znacznie wcina się w podłoże terenu. Terasy nadzalewowe przechodzą łagodnie w obszar równinnej wysoczyzny morenowej lub równinę aluwialną. Ich powstanie związane jest z okresami klimatu chłodnego i rozwojem procesów peryglacjalnych. Kształtowanie współczesnego systemu doliny rozpoczęło się w czasie deglacjacji. Tworzenie doliny po ustąpieniu lądolodu predysponowane było obniżeniami pozostawionymi przez lodowiec.

Warunki szczególne występujące w obszarze.
Równina aluwialna. Powierzchnia obszaru kształtuje się na rzędnych od 97 m n.p.m. (rejon pasa drogowego A2 do 107,5 m n.p.m. (rejon granicy z wsią Sierakowice). Nachylenie terenu nieznaczne do 1% w kierunku zachodnim lokalnie w kierunku północnym wzdłuż cieku prowadzącego wody do Kanału Nieborowskiego.

1.3. Warunki glebowe i bonitacja gruntów rolnych w obszarze.
Strukturę klaso-użytków w poszczególnych obszarach przedstawia poniższa tabela.

Obręb	Pow w ha	Powierzchnia klaso użytków w ha													
		RIVb	RV	RVI	PsIV	PsV	PsVI	ŁVI	Ls S.P.	Ls	Lz	N	B	W	dr
Bełchów	297,82	8,84	71,72	67,59	5,63	7,85	0,65	0,51	4,39	113,14	4,27	0,47	1	2,73	9,03
Dzierzgów	163,77	2,18	54,84	28,05	0,99	15,1	0,2	0	20,22	17,41	12,66	0,02	5,92	1,7	4,48
Ogółem	461,59	11,02	126,56	95,64	6,62	22,95	0,85	0,51	24,61	130,55	16,93	0,49	6,92	4,43	13,51

W ogólnej strukturze obszaru udział poszczególnych form użytkowania wynosi:
- użytki rolne – 57,2%,
- lasy – 33,5%,
- zadrzewienia i zakrzaczenia – 3,7%,
- drogi – 3,1%,
- tereny zabudowane – 1,5%,
- wody i rowy – 1,0%.

Dominująca formą są użytki rolne agrocenozy niskiej jakości z niewielkim udziałem trwałych użytków zielonych. Zabudowa występuje fragmentarycznie w formie zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej. Gleby w przewadze klasy V i VI kompleksu żytniego słabego, gleby brunatne właściwe (6Bw ps:pl) wytworzone z piasków słabo gliniastych na podbudowie piasków luźnych. Na terenach rolnych objętych planem występują wyłącznie gleby pochodzenia mineralnego.
Rozmieszczenie przestrzenne użytków i klas gruntów rolnych przedstawia plansza struktury przestrzennej środowiska załączona do opracowania.

1.4. Warunki hydrograficzne i hydrologiczne.

Otoczenie obszaru planu.
Obszar gminy położony jest w zlewni rzeki Bzury, podzlewni rz. Skierniewki.
Sieć hydrograficzną tworzą rzeki, kanały, rowy melioracyjne oraz zlokalizowane na ich trasie lub w najbliższym sąsiedztwie zbiorniki wodne i stawy rybne.

Główną osią układu hydrograficznego jest rz. Bzura przecinająca północną część obszaru planu. Przepływy maksymalne o prawdopodobieństwie 1% - 304,0 m^3/s, 10%- 165,0 m^3/s, 50% - 64,0 m^3/s, rzędna wody przy przepływie WWQ –84,62 m n.p.m., SWQ – 83,48 m n.p.m., NNQ – 80,94 m n.p.m. Roczne odpływy rzeki wynoszą średnio 168 mln m^3. Dolina rzeki charakteryzuje się spadkiem w kierunku wschodnim. Średnia szerokość doliny około 1km. Dolina w ogólnokrajowym systemie ekologicznym ECONET pełni role korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym. Zakłada się docelowo III klasę czystości wód rz. Bzury. Rzeka Skierniewka /Łupia/ stanowi prawobrzeżny dopływ Bzury uchodzący na 52,6 km jej biegu. Przepływy maksymalne o prawdopodobieństwie 1% - 47,3 m^3/ s, 10% - 25,5 m^3/ s, 50 % - 9,74 m^3/ s. Szacunkowa wartość minimalnego rocznego odpływu wynosi 25 mnl m^3, maksymalnego 47 mln m^3. Dolina rzeki rozciąga się z południa na północ, jej średnia szerokość wynosi 400m. Od Bobrownik do ujścia rz. ma charakter naturalny, mimo, że sprawia wrażenie regulowanego cieku. Na tym odcinku deniwelacje zlewni są niewielkie i wynoszą około 6,4 %. Wody rzeki powinny spełniać wymagania II klasy czystości. Rzeka zasila stawy rybne w Arkadii i Mysłakowie. W graniach opracowania deniwelacje na terenie zlewni są bardzo małe. Wszystkie w/w rzeki prowadzą wody pozaklasowe. Najczęściej poziom normatywny III klasy czystości przekroczony był przez substancje biogenne(NO_2,P_{org}) i fekalne miano Coli. Cieki powierzchniowe na terenie gminy są związane hydraulicznie z pierwszym poziomem wodonośnym, stąd podlegają wahaniom w cyklu rocznym (maksimum w okresie wiosennym, minimum w okresie letnio-jesiennym).

Warunki szczególne występujące w poszczególnych fragmentach obszaru.
Zróżnicowanie warunków dotyczy położenia poszczególnych obszarów w stosunku do rzek i cieków oraz występowania rowów będących odbiornikami wód opadowych, zbiorników wodnych i ujęć wód podziemnych. Obszar nie jest położony w granicach terenów szczególnego zagrożenia powodzią.
Poniżej wyszczególniono te obszary, w których występują elementy sieci hydrograficznej:

Fragment obszaru	Występowanie stawów, rzek, cieków i rowów.
Zachodni do autostrady do drogi gminnej Nr 105358E	Obszar odwadniany głównym rowem melioracyjnym biorącym początek przy drodze gminnej Nr 105358E, prowadzącym wody do rz. Skierniewki przepustami pod drogą krajową Nr 70 i autostradą A2. Niewielkie rowy we wschodniej części obszaru prowadzą wody do rowu głównego. Dla odwodnienia obszaru posiadają znaczenie rowy w pasach drogowych przylegających dróg krajowej i powiatowej.
Wschodni od drogi gminnej Nr 105358E do granicy z wsią Sierakowice.	Poprzez obszar przechodzą rowy melioracyjne prowadzącym wody do Kanału Nieborowskiego. Odprowadzenie wód opadowych głównie wgłębne do gruntu.

Na południowym fragmencie obszaru w rejonie granicy z wsią Sierakowice Lewe występuje 6 niewielkich kompleksów zmeliorowanych z urządzeniami melioracji wodnej szczegółowej (zadanie Sierakowice). Kompleksy odwadniane rowami z niewielkimi odcinkami (pięć) sączków.

1.5. Zarys budowy geologicznej.

Otoczenie obszaru planu.

W budowie powierzchniowych partii terenu gminy dominującą rolę odgrywają osady czwartorzędowe. Ich miąższość wynosi na ogół od kilku do kilkunastu metrów (w części północno-zachodniej w obniżeniach warstw trzeciorzędowych dochodzi nawet do 80m). Przeważają polodowcowe osady plejstoceńskie wykształcone jako gliny zwałowe, iły, mułki zastoiskowe, żwiry i piaski akumulacji lodowcowej i wodnolodowcowej.

Osady trzeciorzędowe nie stanowią ciągłej pokrywy mezozoiku ich miąższość z

reguły nie przekracza kilkudziesięciu metrów. Pod względem litograficznym wykształcone są na ogół z frakcji ilasto – piaszczystej z domieszka pyłu węglowego.
Pod poziomem trzeciorzędowym pojawiaj się miejscami osady kredy, a głębiej poziomy jury. Najmłodsze osady wyściełają dna dolin rzecznych (najwięcej w dolinie rz. Bzury).
Współczesną formę dolin ukształtowały procesy fluwialne. Osady holocenu to głównie piaski, mułki i mady oraz namuły i torfy.

Część północną gminy stanowi odsłonięty płat wysoczyzny morenowej zbudowanej w przewadze z piasków gliniastych i glin zwałowych. Badania składu osadów dowodzą, że poziom ten budują różnowiekowe gliny zwałowe nałożone na siebie, utworzone w czasie kilku kolejnych okresów glacjalnych zlodowaceń środkowopolskich (Odry i Warty). Warstwy glin zwałowych utworzone są przez różne lądolody, oddzielone są od siebie poziomami piasków. Warstwę powierzchniową tworzą gliny zwałowe zlodowacenia Warty, ich miąższość często przekracza 20m.
Część południowa zbudowana w przewadze z osadów piaszczystych i piaszczysto - żwirowych zlodowacenia północnopolskiego. Są to utwory pochodzenia wodnolodowcowego złożone w wyniku procesów erozyjno – akumulacyjnych związanych z działalnością wód pradolinnych oraz wód spływających z obszaru Wysoczyzn: Skierniewickiej i Rawskiej. Powierzchniowe warstwy stanowią w większości piaski drobnoziarniste z domieszką frakcji pylastych. Rzadko występują soczewki piasku ze żwirem i głazami. Na obszarze gminy występuje udokumentowane złoża geologiczne surowców ilastych "Nieborów" przeznaczonego do wyrobu ceramiki artystycznej - nie eksploatowane.

Warunki szczególne występujące w obszarze.

W obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża geologiczne. Analizowane tereny nie odznaczają się szczególnymi warunkami budowy geologicznej.

1.6. Warunki hydrogeologiczne.

Otoczenie obszaru.
Obszar gminy znajduje się w obrębie makroregionu Wschodniego Niżu Polskiego (część zachodnia), regionie Południowo-mazowieckim (część południowo-zachodnia). W obszarze występują trzy główne poziomy wodonośne: górnokredowy, trzeciorzędowy i czwartorzędowy. Z użytkowego punktu widzenia najważniejsze poziomy wodonośne występują w utworach czwartorzędowych.

Główne piętra wodonośne na terenie gminy to:

- piętro trzeciorzędowe – tworzą wodonośne piaski miocenu i oligocenu jako przewarstwienia iłów. Utwory te nie tworzą poziomu o charakterze ciągłym. Miąższość warstwy wodonośnej wynosi 10-40m. Wody na ogół dobrej jakości, ale o słabej wydajności (średnio 50 m^3/h) i ciśnieniu 300Kpa. Wody eksploatowane głównie w południowej i zachodniej części gminy (Bełchów, Bobrowniki, Mysłaków) z głębokości 75 do 90m p.p.t;
- piętro czwartorzędowe nadmorenowe – zwane pierwszym poziomem wodonośnym, cechuje je występowanie ciągłego zwierciadła swobodnego o zmiennej miąższości. Strefę wodonośną tworzą piaski i żwiry aluwialne, wodnolodowcowe zlodowacenia Warty oraz fluwialne piaski holoceńskie. Głównym źródłem zasilania jest infiltracja. W rejonie dolin rzecznych i obniżeń terenu poziom wodonośny związany jest z wodami powierzchniowymi, okresowo może występować na powierzchni jako tzw. wody hipodermiczne. Warstwa wodonośna płytko zalega pod powierzchnią terenu, przeważnie na głębokości 2-3m. Przestrzenne rozmieszczenie pierwszego poziomu wodonośnego ma charakter południkowy. Obszary o głębiej zalęgającym zwierciadle (głębiej niż 3,0 m p.p.t.) poprzedzielane są dolinami cieków wodnych (np. rz. Skierniewka i Kanał Nieborowski), gdzie zwierciadło zalega na głębokości do 1m p.p.t.
- piętro czwartorzędowe podmorenowe – zwane drugim poziomem wodonośnym, występuje na głębokości 10 m (południowa część gminy), 30m (centralna część gminy) do 50 m (północna część gminy) p.p.t. w (najczęściej 20-25 m p.p.t.). Jego zwierciadło

pizometryczne stabilizuje się na głębokości 3-7m p.p.t.. Wody tego piętra występują w osadach żwirowo-piaszczystych młodszej części zlodowacenia południowopolskiego i limniczno-rzecznych interglacjału mazowieckiego oraz piaskach i żwirach wodnolodowcowych zlodowacenia środkowopolskiego. Piętro charakteryzuje się ciągłą, miąższą warstwą wodonośną, zwierciadłem naporowym i wybitnymi walorami użytkowymi. Jest pierwszym użytkowanym poziomem czwartorzędu, wody zwykle ujmowane za pomocą studni wierconych, rzadziej kopanych. Sporadycznie zbiorniki wód podziemnych pietra czwartorzędowego pozostają w łączności hydraulicznej ze sobą na skutek luk sedymentacyjnych i rozcięć erozyjnych.
W dolinach rzek (Bzura i jej dopływy) i obniżeniach terenu (kompleks leśny BPK) występują płytkie wody gruntowe mogące okresowo stagnować na powierzchni terenu w formie zabagnień śródleśnych i okresowych stawów. Poza dolinami rzek wody gruntowe występują na głębokości 1,5 do 2m.

Obszar całej gminy znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 215 A-Subienicka Warszawska część centralna i obejmuje trzeciorzędowe piętro wodonośne występujące na głębokości średnio 80m (głównie poziom mioceński).

Warunki szczególne występujące w obszarze.

Nie występują szczególne warunki różnicujące pod względem hydrogeologicznym. Poziom wód gruntowych poniżej 1-2 m od powierzchni terenu. Na obszarach nie istnieją ujęcia wody. Występują studnie z poborem wód gruntowych w paśmie zabudowy zagrodowej w Dzierzgowie.

1.7. Warunki budowlane.

Warunki budowlane w obszarze planu są dobre charakterystyczne dla typu B_1. Cechy charakterystyczne gruntów to:
- podłoże gruntowe stanowią piaski na glinie zwałowej,
- zwierciadło wody gruntowej głębiej niż 2,0 m p.p.t.,
- spadki terenu do 2%,
- gleby V i VI klasy bonitacyjnej.

W styczności z rowami mogą występować grunty o podwyższonym poziomie wód gruntowych.

1.8. Świat roślinny i zwierzęcy w obszarze.

Tereny leśne.

Użytki leśne zajmują łącznie powierzchnię 155ha w tym gruntów Skarbu Państwa w administracji Nadleśnictwa Skierniewice 24,6ha. Wszystkie użytki pochodzą z nasadzeń na gruntach rolnych. Z gruntami rolnymi tworzą wzajemne enklawy i półenklawy. Granica rolno-leśna jest znacznie wydłużona. Do większych kompleksów leśnych należą:
- kompleks Lasów Państwowych w Dzierzgowie,
- kompleks przy granicy z wsią Michałówek
- kompleks przy granicy z wsią Chyleniec,
- kompleks przy granicy z wsią Borowiny.

Pozostałe użytki leśne o niewielkich powierzchniach są w znacznym rozproszeniu pośród gruntów rolnych.
Dominującym drzewostanem jest sosna w wieko od 11 do 65 lat. Miejscami występują niewielkie kompleksy brzozy. Siedliska prawie wyłącznie boru świeżego.

Tereny zadrzewione i zakrzaczone

Tereny zadrzewione i zakrzaczone występują w znacznym rozproszeniu na powierzchni 17ha. Roślinność głównie sosna, brzoza wierzba i w obniżeniach terenu olsza.

Świat roślinny w terenach rolnych.
Grunty rolne na glebach niskiej jakości (RV i RVI) z przewagą upraw zbożowych. Skład gatunkowy roślin uprawnych całkowicie kontrolowany przez człowieka. Zauważalne jest zaniechanie upraw na gruntach rolnych położonych w enklawach lub pół-enklawach leśnych. Grunty te podlegają sukcesji roślinności leśnej (brzoza, sosna i roślinność krzewiasta).

Zadrzewienie pasów drogowych.
Zadrzewienie pasów drogowych nie występują.

Pomniki przyrody.
Pomniki przyrody w obszarze nie występują.

Świat roślinny w terenach zabudowanych.
W zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej dominują powierzchnie trawiaste oraz niewielkie ogrody przydomowe ze sporadycznymi drzewami owocowymi. Roślinność typowa dla siedlisk ludzkich. Dominują zbiorowiska ruderalne związane z terenami zabudowy.

Fauna w obszarach rolnych i zabudowanych.

Walory obszaru z racji istniejącego zagospodarowania są niewielkie. Na terenach rolnych brak jest fauny stale bytującej lub występuje sporadycznie. Z saków występują tu głównie gryzonie synantropijne i związane z polami uprawnymi: nornik zwyczajny (Microtus arvalis), mysz polna (Apodemus agrarius), zając szarak (Lepus europaeus). Możliwa jest penetracja terenu przez gatunki stale bytujące w sąsiadujących kompleksach leśnych (lis, zając, sarna). W zabudowie występują zbiorowiska typowe dla towarzyszących siedliskom ludzkim, zwierzęta domowe oraz dziko żyjące szkodniki, z saków występują tu głównie gryzonie synantropijne: mysz domowa (Mus musulus), szczur wędrowny (Rattus norvegicus).

1.9. Obszary zabudowane.

1.9.1. Zagospodarowanie terenów.

Charakterystyka zabudowy i zagospodarowania obszaru.
W skład zagospodarowania terenu poza gruntami rolnymi i leśnymi wchodzą:
- drogi publiczne (autostrada A2, droga krajowa Nr 70, droga powiatowa Nr 2704E i droga gminna Nr 105358E z jezdniami o nawierzchni twardej,
- drogi wewnętrzne o nawierzchni żwirowej lub gruntowej,
- linia elektroenergetyczna 220kV,
- linie elektroenergetyczne 15kV ze stacją transformatorową,
- sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia,
- dwa kompleksy zabudowy o poniższej charakterystyce.

Określenie obszaru	Zabudowa występująca na terenie.	Uzbrojenie obszaru (sieci na obszarze lub w drogach stycznych do obszaru)
Pasmo zabudowy zagrodowej przy drodze powiatowej Nr 2704E wieś Dzierzgów	26 siedlisk zabudowy zagrodowej. Obiekty produkcji zwierzęcej o pojemności łącznej stada do 5 DJP.	Sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia i wodociągowa. Drogi przylegające do obszaru z jezdnią o nawierzchni twardej.
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna przy drodze powiatowej Nr 2704E, wieś Bełchów i Dzierzgów.	9 siedlisk zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	Sieć elektroenergetyczna niskiego napięcia i wodociągowa. Drogi publiczne obsługujące zabudowę z jezdnią o nawierzchni twardej, drogi wewnętrzne o nawierzchni żwirowej lub gruntowej.

Zabudowa w obszarach jest wyposażona w podstawowe elementy uzbrojenia. Ogrzewanie oparte na węglu lub gazie propan-butan. Odprowadzenie ścieków do zbiorników z wywozem na oczyszczalnię ścieków w Łowiczu lub utylizacją w obrębie gruntów rolnych. Zaopatrzenie w wodę z wodociągu wiejskiego. Na obszarze nie występują przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem dróg publicznych.

1.9.2. Jakość życia i zdrowie ludzi.

Na terenach objętych planem nie występują zjawiska wskazujące na pogorszenie jakości życia i zdrowia ludzi. Obszary zabudowy są położone poza drogami o dużym wskaźniku ruchu mogącymi wykraczać uciążliwościami komunikacyjnymi poza granice pasów drogowych. Zabudowa we wsi Dzierzgów na styku z pasem drogowym autostrady A2 jest chroniona ekranem akustycznym. W obszarach opracowania oraz w otoczeniu, brak jest obiektów, wobec których z uwagi na szkodliwe oddziaływanie na środowisko ustanowiono specjalne strefy ochronne decyzją wojewody w trybie przepisów o ochronie i kształtowaniu środowiska.

2. Dotychczasowe zmiany w środowisku.

Omawiany obszar posiadają w pełni antropogeniczne środowisko, większość obszarów stanowią użytki rolne i leśne. Zabudowa stanowi niewielki udział w powierzchni obszaru. Zmiany w środowisku dotyczą:
- zaniechania produkcji rolnej i pozostawienie gruntów bez użytkowania,
- sukcesji roślinności leśne na enklawy i pół-enklawy gruntów porolnych w kompleksach leśnych,
- postępującej zabudowie terenów budownictwa jednorodzinnego w obrębie użytków leśnych w Bełchowie,
- wzrost emisji komunikacyjnych w pasach stycznych do drogi krajowej Nr 70 i autostrady A2.

Z informacji zawartych w raportach o stanie środowiska wynikają wnioski, wskazujące na ogólną poprawę stanu tła w otoczeniu obszaru w zakresie czystości powietrza.

3. Struktura przyrodnicza obszarów w tym struktura różnorodności biologicznej.

Na strukturę przestrzenną środowiska składają się:
- agrocenoza słabej jakości (R), obejmująca grunty rolne klasy V i VI wyjątkowo IVb o przydatność do ekstensywnego rolnictwa, zalesień lub zabudowy,
- ekosystemy leśne (Ls), obejmujące użytki leśne o przydatności do gospodarki leśnej,
- zakrzaczeń i zadrzewień (Lz), obejmujących istniejące zadrzewienia i zakrzaczenia głównie na terenach o wysokim poziomie wód oraz na wysoczyznach piaszczystych o przydatności do gospodarki leśnej,
- ekosystemy łąkowe, łąki i pastwiska w obniżeniach terenu przy rowach i ciekach o przydatność rolniczej,

Obszary agrocenozy i użytków leśnych występują w znacznym rozproszeniu i wzajemnej mozaice. Obszar przecinają rowy odprowadzające wody opadowe oraz drogi publiczne (autostrada A2, droga krajowa Nr 70, powiatowa Nr 2704E i gminna Nr 105358) i drogi wewnętrzne. W obszarach zabudowanych środowisko przyrodnicze jest reprezentowane przez ogrody przydomowe i powierzchnie trawiaste. Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej w terenach zabudowy wynosi od 20% (zabudowa zagrodowa) do 80% zabudowa jednorodzinna z zielenią leśną. Różnorodność biologiczna obszaru objętego opracowaniem jest niska. Lasy są monokulturą sosnową o zróżnicowanym wieku powstałą z zalesień cząstkowych gruntów porolnych. Rozmieszczenie przestrzenne elementów struktury przestrzennej środowiska przedstawia plansza w skali 1:4000 „Syntetyczna mapa kompleksowej oceny i waloryzacji - struktura przestrzenna środowiska”.

4. Powiązania przyrodnicze obszaru z jego szerszym otoczeniem.

Określenie fragmentu obszaru	Komponenty powiązań przyrodniczych
Fragment od autostrady A2 do drogi krajowej Nr 70	Obszar użytków rolnych z kompleksem użytków Lasów Państwowych. Izolowany od otoczenia drogami publicznymi. Poprzez drogę Nr 70 kompleks leśny posiada kontynuację z lasami we wsi Michałówek.
Fragment od drogi krajowej Nr 70 do południowej granicy obszaru	Powiązania przyrodnicze występują w zakresie: - użytków leśnych posiadających kontynuację z lasami we wsi Michałówek i Chyleniec, - użytków rolnych posiadających kontynuację w terenach rolniczych wsi Sierakowice.

5. Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna.

Zasoby przyrodnicze w poszczególnych obszarach ograniczone są do:
- komponentów przyrodniczych otuliny Bolimowskiego Parku Krajobrazowego,
- stanu czystości powietrza - stan bez przekroczeń dopuszczalnych norm zanieczyszczeń z tendencją do poprawy tła,
- wód pierwszego poziomu wodonośnego.

Obszar położony jest stycznie od granicy BPK oraz w odległości (ca 1,5 km) od Obszaru NATURA 2000 (polany Siwica)

Obszar Bolimowskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny.
Obszar Parku ustanowiony został Rozporządzeniem Nr 36 Wojewody Łódzkiego z dnia 17 października 2005 r. w sprawie Bolimowskiego Parku Krajobrazowego, znajdującego się w granicach województwa łódzkiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 318, poz. 2928 z późn zm.). Wprowadzono zakazy i nakazy mające na celu ochronę zasobów przyrodniczych i krajobrazowych w tym dotyczących zagospodarowania przestrzennego. Dla obszaru Bolimowskiego Parku Krajobrazowego został sporządzony plan ochrony zatwierdzony Rozporządzeniem Nr 4/2008 Wojewody Łódzkiego z dnia 27 lutego 2008r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Bolimowskiego Parku Krajobrazowego. Dla terenów planowanej nowej zabudowy w otulinie BPK (strefa OZK), ustalone są w planie ochrony Parku następujące warunki architektoniczno-urbanistyczne budowy, rozbudowy, podnoszenia standardu użytkowego i technicznego oraz wymiany zainwestowania:

1) nie dopuszcza się realizacji nowych budynków w pasie szerokości 25 metrów od granicy lasów państwowych, ustalenie nie dotyczy gruntów rolnych i leśnych, dla których uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne w oparciu o przepisy odrębne w planach zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc;
2) minimalna powierzchnia nowo-wydzielanej działki wynosi:
   a) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej – 1000 m^2, preferowana 1 500 m^2,
   b) dla zabudowy produkcyjno-usługowej – 2000 m^2,
   c) dla zabudowy rekreacji indywidualnej – 2000 m^2, z zastrzeżeniem,
   d) akceptuje się istniejące podziały wydzielające działki budowlane o powierzchni mniejszej niż określone w pkt 2 lit. a – c, pod warunkiem zachowania powierzchni biologicznie czynnej określonej w pkt 3;
3) minimalna powierzchnia biologicznie czynna wynosi:
   a) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 60% dla działki o powierzchni 1000 m^2 oraz 65% powyżej 1000 m^2,
   b) dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usługowej - 60% dla działki o powierzchni 1000 m^2 oraz 65% powyżej 1000 m^2,
   c) dla zabudowy usług sportu, turystyki i rekreacji – 65% powierzchni działki,

d) dla zabudowy rekreacji indywidualnej - 70% powierzchni działki, preferowana 90%, z zastrzeżeniem,
e) dla zabudowy produkcyjno-usługowej – 40% powierzchni działki;

4) maksymalna wysokość zabudowy, rozumiana jako największa odległość w rzucie prostopadłym pomiędzy główną kalenicą dachu budynku a gruntem rodzimym wynosi:
   a) 9 metrów, łącznie z użytkowym poddaszem, dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i rekreacji indywidualnej; preferowana wysokość 8 m,
   b) 9 m dla zabudowy usługowej i produkcyjno-usługowej; preferowana wysokość dla zabudowy usługowej 8 m,
   c) ustalenie nie dotyczy zabytkowych zespołów zabudowy, dla których obowiązują historyczne gabaryty budynku oraz budynków użyteczności publicznej i obiektów budowlanych związanych z ochroną przyrody, bezpieczeństwem publicznym oraz ochroną lasów, dla których dopuszcza się inną wysokość, jednak nie wyższą niż niezbędna dla danego przeznaczenia;
5) nie dopuszcza się realizacji dachów płaskich, za wyjątkiem terenów produkcyjno-usługowych; preferuje się kąt nachylenia połaci dachowych 30^0-45^0;
6) nie dopuszcza się realizacji dachów niesymetrycznych, preferuje się dachy dwu- i wielospadowe;
7) zaleca się stosowanie stonowanej kolorystyki elewacji i dachów; preferuje się biel i brąz;
8) nie dopuszcza się ogrodzeń z betonowych materiałów prefabrykowanych; preferuje się ogrodzenia ażurowe bez podmurówki, z podmurówką nie wystającą ponad powierzchnię terenu lub z przerwami w podmurówce, o maksymalnej wysokości do 1,7 m;
9) zaleca się budowę na działkach własnych małych zbiorników retencyjnych zbierających wody opadowe z terenów zabudowy;
10) w terenach planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zwłaszcza w strefach PIR, zaleca się realizację ogólnodostępnych terenów rekreacyjnych;
11) dla terenów zieleni urządzonej przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:
   a) nie dopuszcza się zmiany przeznaczenia na inne cele, z zastrzeżeniem § 19 ust. 15,
   b) dopuszcza się realizację terenowych urządzeń sportowych, rekreacyjnych, turystycznych, dydaktycznych oraz obiektów małej architektury, z wyjątkiem parków przypałacowych i podworskich, w których zagospodarowanie może być realizowane zgodnie z odrębnymi przepisami,
   c) ustala się obowiązek utrzymania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej 80%.

6. Walory krajobrazowe i ich ochrona prawna.

6.1. Charakterystyka krajobrazu obszaru.

Zgodnie z definicją pojęcia ładu przestrzennego, ustaloną przepisami wymienionej na wstępie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym o jego stanie decydują:
- harmonijne ukształtowanie przestrzeni traktowanej jako całości,
- uporządkowane relacje uwarunkowań i wymagań funkcjonalnych, społeczno-gospodarczych, środowiskowych, kulturowych oraz kompozycyjno-estetycznych.

Przestrzeń obszarów kształtowana była głównie poprzez warunki środowiska i stosunki własnościowe. Warunki glebowe, decydowały o rozwoju rolnictwa i leśnictwa, kształt zlewni i przebieg cieków o sieci dróg i usytuowaniu siedlisk. Stan ładu przestrzennego należy ocenić jako dobry a podstawowe wymogi ochrony to:
- zachowanie użytków leśnych z ograniczeniem długości linii rolno-leśnej,
- utrzymanie niskiej intensywności zabudowy w terenach przeznaczonych do zabudowy,
- ograniczenie skali zabudowy w tym wysokości budynków z utrzymaniem wysokich wskaźników udziału powierzchni biologicznie czynnej w zabudowie.

6.2. Inwentaryzacja fotograficzna krajobrazu i zagospodarowania terenu.

Inwentaryzacji dokonano w okresie miesiąca października 2012r. Celem inwentaryzacji było udokumentowanie charakterystycznych dla obszaru:
- zabudowy rozproszonej
- ciągów komunikacyjnych,
- kompleksów rolnych i leśnych,
- terenów o szczególnych walorach krajobrazowych.

Z przeglądu inwentaryzacji fotograficznej obszarów wynikają następujące wnioski:
- dominuje jednorodne zagospodarowanie rolniczo leśne we wzajemnej mozaice,
- niewielkie obszary zabudowane w zachodniej części obszaru,
- wysokość budynków mieszkalnych 1-2 kondygnacje nadziemne.

Ogólnie zabudowa nie kształtuje ładu przestrzennego ani nie formuje wnętrz zwiększających atrakcyjność miejsca.

Wykaz obrazów

Treść zdjęcia	strona
Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E w rejonie przejścia linii elektroenergetycznej 220kV.	21
Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment centralny.	21
Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment południowy.	22
Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment południowy.	22
Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment przy granicy z wsią Bełchów.	23
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową (rejon działek Nr 202 do 204) z drogi granicznej z wsią Dzierzgów w kierunku południowo-wschodnim.	23
Wieś Dzierzgów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi granicznej z wsią Bełchów w kierunku północno-wschodnim.	24
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku północno-zachodnim (północny odcinek drogi).	24
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową (rejon działki Nr 199/1) z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku zachodnim (północny odcinek drogi).	25
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki rolne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku wschodnim (północny odcinek drogi).	25
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku północno-zachodnim (północny odcinek drogi).	26
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku wschodnim (północny odcinek drogi).	26
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku zachodnim (centralny odcinek drogi).	27
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku wschodnim (centralny odcinek drogi).	27
Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) od strony południowo-wschodniej.	28
Wieś Bełchów. Zabudowa jednorodzinna przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment północny.	28
Wieś Bełchów. Tereny porolne przy drodze powiatowej Nr 2704E w rejonie działek Nr 186 - 191.	29
Wieś Bełchów. Perspektywa drogi powiatowej Nr 2704E od strony skrzyżowania z drogą krajową Nr 70.	29
Wieś Bełchów. Tereny przy drodze wewnętrznej (działka Nr 208) wgląd z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku wschodnim.	30

Treść zdjęcia	strona
Wieś Bełchów. Tereny rolne (rejon działek Nr 199/1 0 201), wgląd z drogi wewnętrznej (działka Nr 208) w kierunku północno-zachodnim.	30
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 100 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północnym.	31
Wieś Bełchów. Droga graniczna z wsią Sierakowice – odcinek wschodni.	31
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północnym.	32
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północno zachodnim.	32
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w rejonie rowu melioracyjnego.	33
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice (odcinek zachodni) w kierunku wschodnim.	33
Wieś Bełchów. Tereny rolne i pas drogowy drogi krajowej Nr 70 w rejonie działek Nr 139 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północno-zachodnim.	34
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 139 – 143. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	34
Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 w kierunku południowo-wschodnim.	35
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 135 – 139. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	35
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 132 – 135. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	36
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 127 – 129. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	36
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 121 – 122. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	37
Wieś Bełchów. Użytki leśne przy granicy z wsią Borowiny. Wgląd z drogi gminnej Nr 105358E w kierunku południowo-wschodnim.	37
Wieś Bełchów. Użytki leśne przy granicy z wsią Borowiny. Wgląd z drogi gminnej Nr 105358E w kierunku północno-zachodnim.	38
Wieś Bełchów. Perspektywa drogi gminnej Nr 105358E w kierunku południowo-zachodnim.	38
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku południowo-zachodnim.	39
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku północno-wschodnim.	39
Wieś Bełchów. Tereny po-rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku północnym.	40
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku południowo-zachodnim (odcinek zachodni).	40
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku północnym.	41
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku północno-wschodnim.	41
Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 z drogi gminnej Nr 105358E w kierunku północno-zachodnim.	42
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 48 - 52, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	42
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 45 - 48, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	43

Treść zdjęcia	strona
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 41 - 43, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	43
Wieś Bełchów. Perspektywa drogi powiatowej Nr 2704 z drogi krajowej Nr 70 w kierunku północno-zachodnim.	44
Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku północnym.	44
Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku północnym.	45
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 41/1, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	45
Wieś Bełchów. Tereny po-rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 40 - 41, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	46
Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 23 – 24/3, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.	46
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne przy drodze krajowej Nr 70 (odcinek północny) wgląd w kierunku południowym.	47
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne przy drodze krajowej Nr 70 (odcinek północny) wgląd w kierunku północnym.	47
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 515) wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku zachodnim.	48
Wieś Bełchów. Użytki leśne i linia elektroenergetyczna 15kV wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku zachodnim.	48
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i dukty wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku zachodnim.	49
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i linia elektroenergetyczna 15kV w pasie równoległym do drogi krajowej Nr 70.	49
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i dukty w kompleksie lasów Nadleśnictwa Skierniewice.	50
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).	50
Wieś Dzierzgów. Użytki po-rolne, leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).	51
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).	51
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).	52
Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).	52
Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia śródpolne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).	53
Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia śródpolne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).	53
Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia na rowem, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	54
Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia na rowem, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	54
Wieś Dzierzgów. Użytki rolne i zadrzewienia, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	55
Wieś Dzierzgów. Użytki rolne i zadrzewienia, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	55
Wieś Dzierzgów. Użytki po-rolne i zadrzewienia nad rowem, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	56
Wieś Dzierzgów. Tereny zrekultywowane w rejonie autostrady, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	56

Treść zdjęcia	strona
Wieś Dzierzgów. Tereny zrekultywowane w rejonie autostrady, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	57
Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).	57
Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2) wgląd z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku północno-wschodnim.	58
Wieś Dzierzgów. Przejście drogi powiatowej Nr 2704E pod autostradą A2.	58
Wieś Dzierzgów. Droga wewnętrzna (działka Nr 507/4) odcinek zachodni.	59
Wieś Dzierzgów. Rów z przejściem dla zwierząt pod autostradą A2.	59
Wieś Dzierzgów. Droga wewnętrzna (działka Nr 507/4) widok w kierunku północno-wschodnim.	60
Wieś Dzierzgów. Droga wewnętrzna (działka Nr 507/4) widok w kierunku południowo-zachodnim.	60
Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 507/4) widok w kierunku południowo-zachodnim.	61
Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 507/5) widok w kierunku północno-wschodnim. W tle wiadukt drogi krajowej Nr 70 nad autostradą A2.	61

Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E w rejonie przejścia linii elektroenergetycznej 220kV.

Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment centralny.

Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment południowy.

Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment południowy.

Wieś Dzierzgów. Zabudowa przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment przy granicy z wsią Bełchów.

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową (rejon działek Nr 202 do 204) z drogi granicznej z wsią Dzierzgów w kierunku południowo-wschodnim.

Wieś Dzierzgów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi granicznej z wsią Bełchów w kierunku północno-wschodnim.

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku północno-zachodnim (północny odcinek drogi).

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową (rejon działki Nr 199/1) z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku zachodnim (północny odcinek drogi).

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki rolne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku wschodnim (północny odcinek drogi).

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku północno-zachodnim (północny odcinek drogi).

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne i zabudowę mieszkaniową z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku wschodnim (północny odcinek drogi).

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku zachodnim (centralny odcinek drogi).

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) w kierunku wschodnim (centralny odcinek drogi).

Wieś Bełchów. Wgląd na użytki leśne z drogi wewnętrznej (działka Nr 195) od strony południowo-wschodniej.

Wieś Bełchów. Zabudowa jednorodzinna przy drodze powiatowej Nr 2704E fragment północny.

Wieś Bełchów. Tereny porolne przy drodze powiatowej Nr 2704E w rejonie działek Nr 186 - 191.

Wieś Bełchów. Perspektywa drogi powiatowej Nr 2704E od strony skrzyżowania z drogą krajową Nr 70.

Wieś Bełchów. Tereny przy drodze wewnętrznej (działka Nr 208) wgląd z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne (rejon działek Nr 199/1 0 201), wgląd z drogi wewnętrznej (działka Nr 208) w kierunku północno-zachodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 100 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północnym.

Wieś Bełchów. Droga graniczna z wsią Sierakowice – odcinek wschodni.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północnym.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północno zachodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w rejonie rowu melioracyjnego.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 141 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice (odcinek zachodni) w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i pas drogowy drogi krajowej Nr 70 w rejonie działek Nr 139 – 151. Wgląd z drogi granicznej z wsią Sierakowice w kierunku północno-zachodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 139 – 143. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 w kierunku południowo-wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 135 – 139. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 132 – 135.
Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 127 – 129.
Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 121 – 122. Wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Użytki leśne przy granicy z wsią Borowiny. Wgląd z drogi gminnej Nr 105358E w kierunku południowo-wschodnim.

Wieś Bełchów. Użytki leśne przy granicy z wsią Borowiny. Wgląd z drogi gminnej Nr 105358E w kierunku północno-zachodnim.

Wieś Bełchów. Perspektywa drogi gminnej Nr 105358E w kierunku południowo-zachodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku południowo-zachodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku północno-wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny po-rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku północnym.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd w kierunku południowo-zachodnim (odcinek zachodni).

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku północnym.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne przy drodze gminnej Nr 105358E, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku północno-wschodnim.

Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 z drogi gminnej Nr 105358E w kierunku północno-zachodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 48 - 52, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 45 - 48, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 41 - 43, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Perspektywa drogi powiatowej Nr 2704 z drogi krajowej Nr 70 w kierunku północno-zachodnim.

Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku północnym.

Wieś Bełchów. Perspektywa drogi krajowej Nr 70 z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku północnym.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 41/1, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny po-rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 40 - 41, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Bełchów. Tereny rolne i użytki leśne w rejonie działek Nr 23 – 24/3, wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku wschodnim.

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne przy drodze krajowej Nr 70 (odcinek północny) wgląd w kierunku południowym.

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne przy drodze krajowej Nr 70 (odcinek północny) wgląd w kierunku północnym.

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 515) wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku zachodnim.

Wieś Bełchów. Użytki leśne i linia elektroenergetyczna 15kV wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku zachodnim.

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i dukty wgląd z drogi krajowej Nr 70 w kierunku zachodnim.

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i linia elektroenergetyczna 15kV w pasie równoległym do drogi krajowej Nr 70.

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i dukty w kompleksie lasów Nadleśnictwa Skierniewice.

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki po-rolne, leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki leśne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia śródpolne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia śródpolne i droga wewnętrzna (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia na rowem, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki rolne, zadrzewienia na rowem, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki rolne i zadrzewienia, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki rolne i zadrzewienia, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Użytki po-rolne i zadrzewienia nad rowem, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Tereny zrekultywowane w rejonie autostrady, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Tereny zrekultywowane w rejonie autostrady, widok z drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2).

Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 510/2) wgląd z drogi powiatowej Nr 2704E w kierunku północno-wschodnim.

Wieś Dzierzgów. Przejście drogi powiatowej Nr 2704E pod autostradą A2.

Wieś Dzierzgów. Droga wewnętrzna (działka Nr 507/4) odcinek zachodni.

Wieś Dzierzgów. Rów z przejściem dla zwierząt pod autostradą A2.

Wieś Dzierzgów. Droga wewnętrzna (działka Nr 507/4) widok w kierunku północno-wschodnim.

Wieś Dzierzgów. Droga wewnętrzna (działka Nr 507/4) widok w kierunku południowo-zachodnim.

Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 507/4) widok w kierunku południowo-zachodnim.

Wieś Dzierzgów. Droga serwisowa nawiązująca do drogi wewnętrznej (działka Nr 507/5) widok w kierunku północno-wschodnim. W tle wiadukt drogi krajowej Nr 70 nad autostradą A2.

7. Jakość środowiska oraz zagrożenia środowiska z identyfikacją źródeł zagrożeń.

Element środo-wiska	Ocena jakości środowiska w obszarze	Źródła zagrożeń	Uwagi
Klimat	Dobry stan czystości powietrza, brak przekroczeń dopuszczalnych norm za wyjątkiem terenów stycznych do drogi krajowej Nr 70 i autostrady A2.	Emitory punktowe z zabudowy na terenie obszaru lub w otoczeniu obszaru (kotłownie i kuchnie węglowe w starej zabudowie) w zakresie emisji CO, SO_2, NO_x. Emisje komunikacyjne (głównie hałas i pył zawieszony) z dróg krajowej i A2.	Zabudowa od strony pasa drogowego autostrady A2 chroniona ekranami.
Wody powie-rzchniowe	Wszystkie wody w rowach okresowo płynące, pozaklasowe bez przydatności dla celów gospodarczych.	-wszystkie jezdnie i nawierzchnie utwardzone placów w zakresie spływu z wodami opadowymi substancji ropopochodnych, -spływy powierzchniowe pochodzenia rolniczego zawierające środki biogenne, środki ochrony roślin.	W terenach zabudowy brak kanalizacji sanitarnej i deszczowej.
Wody podziemne	Nie występują ujęcia wód podziemnych.	Nie występują w obszarze planu.	
Gleby.	Kompleksy glebowe słabej jakości.	Zabudowa terenów w oparciu o obowiązujące plany miejscowe.	
Rzeźba terenu.	Obszary o konfiguracji płaskiej z niewielkimi spadkami. Brak utrudnień w użytkowaniu i zagospodarowaniu terenu.	Nie występują w obszarze planu tereny osuwisk i wymagających rekultywacji.	
Złoża kopalin.	Nie występują udokumentowane złoża kopalin.	Nie występują w obszarze planu.	
Fauna i flora	Ogólna bioróżnorodność w obszarze planu niska.	Kurczenie się powierzchni terenów o charakterze rolniczym na rzecz lasów i zabudowy.	

III. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska.

1. Ocena odporności środowiska na degradację oraz zdolności do regeneracji.

Obszary użytków rolnych w całości przekształcone antropogenicznie na fragmentach zabudowane. W większości bez naturalnych komponentów środowiska. Powierzchnie biologicznie czynne ograniczone do ogrodów przydomowych w zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej, powierzchni użytków rolnych i leśnych oraz gruntów porolnych zadrzewionych i zakrzaczonych.
Nie można mówić o odporności środowiska na degradację z uwagi na jego bardzo ograniczoną formę, niewielką liczbę komponentów. Nie występują zjawiska zdolności do samo regeneracji. Zwiększenie różnorodności biologicznej możliwe wyłącznie poprzez działalność celową człowieka. Jakość powietrza jest dobra i nie występują zagrożenia tego stanu za wyjątkiem pasów stycznych do drogi krajowej i autostrady. Można mówić o niskiej odporności wód pierwszego poziomu wodonośnego na zanieczyszczenia z uwagi na brak komunalnych systemów oczyszczania ścieków oraz urządzeń do gromadzenia ścieków w niektórych siedliskach.

2. Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych.
2.1. Zasoby różnorodności biologicznej.
Obszary planu nie wykazuje bogatego stanu zasobów różnorodności biologicznej. Większe zróżnicowanie fauny i flory obserwuje się na terenach leśnych oraz zadrzewionych i zakrzaczonych położonych w styczności z kompleksami lasów wsi Michałówek i Chyleniec. Zauważalna jest sukcesja roślinności leśnej na gruntach rolnych pozostawionych bez upraw.

2.2. Pozostałe zasoby przyrodnicze.
Pozostałe zasoby zbiorowisk roślin i zwierząt charakterystycznych dla obszaru przekształconych antropogenicznie nie przedstawiają wybitnych wartości i nie podlegają szczególnej ochronie prawnej.

3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania.
Obszar objęty planem, charakteryzuje się typowo wiejskim krajobrazem mozaiki terenów rolnych i leśnych z kompleksami zabudowy zagrodową i luźnej zabudowy jednorodzinnej bez cech szczególnych. Na obszarze nie występują dominanty krajobrazowe.
Stan ładu przestrzennego należy ocenić jako średni a podstawowe wymogi ochrony to utrzymanie:
- wysokiego wskaźnika zieleni w terenach budowlanych,
- bez zabudowy terenu otuliny Bolimowskiego Parku Krajobrazowego,
- ograniczenie wysokości zabudowy do 2-3 kondygnacji bez tworzenia dominant.

4. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi.

Określenie fragmentu obszaru Ważniejsze uwarunkowania przyrodnicze	Dotychczasowe użytkowanie	Dotychczasowe zagospo-darowanie	Ocena zgodności.
Zabudowa zagrodowa we wsi Dzierzgów przy drodze powiatowej Nr 2704E. Zabudowa w obszarze oddziaływania A2 chroniona ekranami.	Funkcje mieszkalne i rolniczej produkcji zwierzęcej o ograniczonych wielkościach (poniżej 5 DJP na siedlisko).	26 siedlisk zabudowy zagrodowej wyposażonych w energię elektryczną i wodę z sieci komunalnych.	Użytkowanie zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi.
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w rejonie granicy wsi Dzierzgów i Bełchów. Zabudowa na użytkach leśnych.	Funkcje mieszkalne.	9 siedlisk zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wyposażonych w energię elektryczną i wodę z sieci komunalnych..	Użytkowanie zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi przy zachowaniu wysokiego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej i utrzymania powierzchni biologicznie czynnej o charakterze leśnym.
Pozostałe tereny	Teren rolniczy agrocenozy niskiej jakości, użytki leśne.	Uprawy zbożowe. Grunty pozostawione w odłogu (po-rolne). Lasy monokultury sosnowej.	Użytkowanie leśne zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi. Brak zalesień gruntów porolnych niezgodne z warunkami przyroniczymi.

5. Ocena charakteru i intensywności zmian zachodzących w środowisku.

Dokumentami służącymi za punkt odniesienia są jedynie ogólne informacje zawarte w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w raportach o stanie środowiska. Podstawowymi zmianami, jakie zachodzą w środowisku,
- na gruntach rolnych o najniższej jakości pozostawianie gruntów w odłogu, w formie okresowych pastwisk a po zaniku roślinności nadających się na paszę, pozostawianie terenu w formie samosiejki zadrzewień i zakrzaczeń,
- poprawa stanu czystości powietrza z uwagi na obniżenie imisji na teren gminy z obszaru otaczających,
- dodana wartość emisji komunikacyjnych z autostrady A2 związana z jej otwarciem,
- wzrost emisji komunikacyjnych z drogi krajowej Nr 70 wywołana uruchomieniem węzła Skierniewice na autostradzie A2,
- zabudowa wolnych terenów w oparciu o ustalenia obowiązujących planów miejscowych.

Zmiany dotyczące zaniechania produkcji rolnej mogą narastać z uwagi na występujące tendencje ograniczania produkcji rolnej na obszarach gleb niskiej jakości oraz sukcesję roślinności z sąsiadujących terenów leśnych.

6. Ocena stanu środowiska oraz jego zagrożeń i możliwości ich ograniczenia.

Podane w rozdziale II wskaźniki określające chwilowy obraz stanu środowiska w poszczególnych obszarze wskazuje na jego dobrą jakość. Wody powierzchniowe w rowach są pozaklasowe – z powodu spływów powierzchniowych pochodzenia rolniczego zawierających środki biogenne i spływów z terenów utwardzonych (jezdnie i place w zakresie substancji ropopochodnych). Zagrożenie środowiska występuje ponadto z otoczenia obszaru gdzie występuje zabudowa i związane z nią zanieczyszczanie powietrza emisją z palenisk węglowych.

Minimalizacja zjawisk wymaga przede wszystkim budowy sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz preferencji do wprowadzania urządzeń grzewczych opartych na czynnikach proekologicznych (gaz z projektowanej sieci). Dla ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniami rolniczymi należy wprowadzić strefy buforowe wzdłuż rowów w postaci powierzchni trawiastych i zadrzewień.

IV. Wstępna prognoza dalszych zmian zachodzących w środowisku, które może powodować dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie.

Zmiany, o których mowa w p.5 rozdziału trzeciego niniejszego opracowania, są zmianami niewielkimi, lecz stałymi. Zmiany sposobu użytkowania a w szczególności zaniechanie upraw rolniczych wynikają z przesłanek ekonomicznych, będą się nasilały. Decydować o tym zjawisku będą relacje pomiędzy dopłatami do gruntów rolnych i dopłat do gruntów leśnych. Zabudowa terenu nie będzie miała istotnego wpływu na stan czystości powietrza, jednakże może mieć istotny wpływ na czystość wód powierzchniowych, wód I-go poziomu wodonośnego i gleb z uwagi na brak odpowiedniej infrastruktury w obszarze (brak kanalizacji sanitarnej i deszczowej).
Budowa lokalnych systemów sieci kanalizacyjnych z przydomowymi (zakładowymi) oczyszczalniami ścieków może ograniczyć wpływ ścieków sanitarnych na stan czystości wód.

V. Przyrodnicze predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej.

1. Obszary, które winny pełnić funkcje przyrodnicze.
Funkcje przyrodnicze winny pełnić:
- użytki leśne,
- grunty rolne w otulinie Bolimowskiego Parku Krajobrazowego.

2. Pozostałe predyspozycje obszaru.

Z uwagi na położenie obszaru:
- przy węźle autostrady A2,
- przy drogach o nawierzchni utwardzonej,
- w zasięgu sieci elektroenergetycznych i wodociągowych,
- stycznie do obszaru zabudowanych,

posiadają predyspozycje do zabudowy z wyłączeniem terenów rolnych o wysokiej bonitacji.

VI. Ocena przydatności środowiska.

Budowa geologiczna.
Z uwagi na brak udokumentowanych złóż geologicznych, budowa geologiczna warstw czwartorzędowych jest nieprzydatna dla eksploatacji.

Rzeźba terenu.
W obszarze objętych planem rzeźba terenu nie limituje funkcji zagospodarowania.

Klimat.
Warunki klimatyczne w obszarze są pozytywne. Nie występują ograniczeniach klimatyczne do zagospodarowania rolniczego lub leśnego. Tereny styczne do drogi krajowej Nr 70 i autostrady A2 posiadają ograniczenia dla funkcji mieszkalniowej.

Wody powierzchniowe.
W obszarze nie występują wody powierzchniowe o znaczeniu gospodarczym.

Wody podziemne.

Na obszarze objętym planem nie występują ujęcia wód. Wody podziemne są przydatne do wykonywania ujęć. Wszystkie tereny zabudowy są w zasięgu istniejących wodociągów.

Gleby.
Przydatność gleb klasy V i VI do produkcji rolnej w obszarze jest niska. Na gruntach ornych dominują ekstensywne uprawy zbóż i ziemniaka.

Szata roślinna.
Szata roślinna (zwłaszcza na użytkach leśnych i użytkach zakrzaczeń) przyczynia się do utrzymania i podnoszenia różnorodności biologicznej. Przydatność pozostałej szaty roślinnej (naturalnej lub półnaturalnej) jest znikoma.

VII. Uwarunkowania ekofizjograficzne.

Określenie fragmentu obszaru	Przydatność poszczególnych terenów (fragmentów) dla rozwoju funkcji użytkowych	Infrastruktura niezbędna do zrealizowania dla prawidłowego spełniania wskazanych funkcji użytkowych
Zabudowa zagrodowa we wsi Dzierzgów przy drodze powiatowej Nr 2704E. Zabudowa w obszarze oddziaływania A2 chroniona ekranami.	Zabudowa zagrodowa i mieszkaniowo-usługowa.	Zadania nie występują.
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w rejonie granicy wsi Dzierzgów i Bełchów. Zabudowa na użytkach leśnych.	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.	Rozbudowa sieci elektroenergetycznej i wodociągowej. Budowa dróg wewnętrznych. Budowa sieci kanalizacji sanitarnej lub urządzeń indywidualnych.
Pozostałe tereny	Ekstensywne rolnictwo.	Zadania nie występują.
	Leśnictwo	Zadania nie występują.
	Zabudowa z wyłączenie terenu otuliny Bolimowskiego Parku Krajobrazowego.	Rozbudowa sieci elektroenergetycznej i wodociągowej. Budowa dróg wewnętrznych. Budowa sieci kanalizacji sanitarnej lub urządzeń indywidualnych.